

Epitalam

Zorica Latcu

Iata, fecioare din Chios, rasare Luceafarul serii.
Marea e lina, vazduhul e greu de miresmele verii.
Tortele ard luminos si rasuna de cantece casa;
Doris, frumosul pescar, in iatac isi asteapta mireasa.

Vantul suspina prin ierburi, si murmura marea carunta,
Mandre fecioare din Chios, sa ziceti cantarea de nunta.

Tu erai cea mai frumoasa din hora fecioarelor noastre.
Multi cunoscut-au puterea privirilor tale albastre,
Multi au dorit trupul alb si buzele dulci ca o floare,
O, Kalliroe; tu stii ca pe multi azi in suflet ii doare.

Vantul suspina prin ierburi, si murmura marea carunta,
Mandre fecioare din Chios, sa ziceti cantarea de nunta.

Doris, frumosul pescar, are-o luntre cu zece vintrele
Albe + si mrejele lui totdeauna de peste sunt grele.
Glasul lui dulce in noapte departe pe apa rasuna,
Parul lui moale luceste, cand trece sub raza de luna.

Vantul suspina prin ierburi, si murmura marea carunta,
Mandre fecioare din Chios, sa ziceti cantarea de nunta.

Doris, deschide, deschide, sa intre mireasa in casa.
Tu ai sa-i smulgi de pe fata frumosul ei val de matasa.
Noi o sa ducem la temple miresme curate si miere,
Pentru Hymen Hymenaios, Athene si vajnica Here.

Vantul suspina prin ierburi, si murmura marea carunta,
Mandre fecioare din Chios, sa ziceti cantarea de nunta.

Zeus, stapanul cel drept, sa va dea din belsug fericire.
Zile senine de munca sa cereti, si nopti de iubire.
Bratele albe sa fie un leagan de dulce-alintare,
Pentru micutul ce vine ca pret al durerii amare.

Vantul suspina prin ierburi, si murmura marea carunta,
Mandre fecioare din Chios, sa ziceti cantarea de nunta.

Nu vei mai merge cu noi in campiile ude de roua,
O, Kalliroe, de-acum vei intra in viata cea noua.
Buzele noastre surad, dar de lacrimi ni-s genele pline,

POEZII ONLINE

Cand va uram cu iubire un ultim: ramaneti cu bine.

Tace si vantul in ierburi si tace si marea carunta.
Haideti, fecioare din Chios, sfarsit-am cantarea de nunta.